Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 15 czerwca 2018 r.

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799) w art. 211 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W pozwoleniu zintegrowanym można określić – dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego – zakres i sposób monitorowania wielkości emisji w zakresie wykraczającym poza wymagania dotyczące monitorowania określone w konkluzjach BAT, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznanie albo odmowa uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje w drodze decyzji marszałka województwa wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania tego przedmiotu lub tej substancji.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4h w brzmieniu:

„4a. Decyzję o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

4b. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w drodze postanowienia. Na postanowienie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w przedmiocie wydania opinii nie przysługuje zażalenie.

4c. Przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może przeprowadzić kontrolę w zakresie objętym zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 2.

4d. W kontroli, o której mowa w ust. 4c, może uczestniczyć marszałek województwa, o którym mowa w ust. 1.

4e. W przypadku pozytywnej opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska marszałek województwa może wydać decyzję o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

4f. W przypadku negatywnej opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska marszałek województwa wydaje decyzję o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

4g. Kontrola, o której mowa w ust. 4c, wstrzymuje bieg terminu do wydania opinii, o której mowa w ust. 4.

4h. W przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane, wytwórca przedmiotu lub substancji jest obowiązany do dokonania nowego zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Przepisy ust. 2–4g stosuje się.”;

2) uchyla się art. 12;

3) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. Minister właściwy do spraw środowiska jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 4 i art. 168, z wyjątkiem spraw określonych w art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2.”.

Art. 3. 1. Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wygasa po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do zgłoszeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński